

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

**Barbara Taylor
Bradford**

O FEMEIE DE SUCCES

Traducere: SANDA POP

**EDITURA ORIZONTURI
EDITURA STAR**

Laura O'Neill Nettleton. Fiica lui Bryan și a Geraldinei Respe O'Neill. Sora lui Shane și a Mirandei.
Patrick O'Neill. Fiul lui Shane și al lui Paula O'Neill (decedat).
Linnet O'Neill. Fiica lui Shane și a lui Paula O'Neill. Sora lui Emsie și Desmond.
Emsie O'Neill. Fiica lui Shane și a lui Paula O'Neill. Sora lui Desmond și a lui Linnet.
Desmond O'Neill. Fiul lui Shane și al lui Paula O'Neill. Fratele lui Linnet și al lui Emsie.

CLANUL KALLINSKI

David Kallinski. Fondator al dinastiei și al imperiului de afaceri.
Sir Ronald Kallinski. Fiul lui David și al Rebeccăi Kallinski.
Michael Kallinski. Fiul lui Ronald și al lui Helen „Posy“ Kallinski.
Mark Kallinski. Fiul lui Ronald și al lui Helen „Posy“ Kallinski. Fratele lui Michael.
Julian Kallinski. Fiul lui Michael Kallinski și al fostei soții, Valentine Kallinski.
Arielle Kallinski. Fiica lui Michael Kallinski și a fostei soții, Valentine Kallinski. Sora lui Julian.
Jessica Kallinski. Fiica lui Michael Kallinski și a fostei sale soții, Valentine Kallinski. Sora lui Julian și a lui Arielle.

Cuprins

Partea I

Petrelii furtunoși: Vara anului 2001 13

Partea a II-a

Emma și Glynnis: Vara anului 1950 403

Partea a III-a

Îngerii cîntă: Iarna anului 2001 449

I

Evan Hughes se afla în mijlocul etajului de modă al magazinului universal Harte's din Londra, pe Knightsbridge. Era șapte dimineța și încă nimic nu mișca. Totul era tăcut la acea oră. Către ora opt aveau să apară echipele de curățenie în acest spațiu uriaș și la nouă, câțiva dintre angajații responsabili cu vânzările vor sosi pentru a se pregăti în vederea deschiderii magazinului, ce avea loc la ora zece. Acum însă, ea era complet singură.

Îi plăcea acest magazin, dar etajul la care se găsea, în mod special. Era domeniul ei, doar al ei. Săptămîna trecută fusese numită șefă a sectorului de modă, o avansare importantă, ce o încântase.

În timp ce Evan înainta încet, îndreptîndu-se către locul unde erau prezentate noile modele de „haute couture”¹, și-a adus aminte de prima zi cînd intrase în magazin, în ianuarie 2001. Trecuseră deja opt luni. Fusese foarte norocoasă în ziua aceea. Cu totul întîmplător, îl întîlnise pe bărbatul visurilor ei și găsise și slujba pe care o dorise mereu. Niciodată nu și-ar fi închipuit că, în acea zi, visurile ei se vor adevăra. Dar așa s-a întîmplat.

Oprindu-se pentru o clipă, Evan a privit în jurul ei, ochii ei albaștri-cenușii îmbrățișînd totul: manechinele purtînd cele mai noi creații sub luminile puternice, eleganța întregului etaj – atît de important în acest magazin de mare lux, considerat a fi cel mai mare din lume.

Harte's din Knightsbridge fusese întemeiat de unul dintre faimoșii fondatori ai comerțului: Emma Harte. Ea murise cu

¹ Croitorie de lux (n.tr.).

treizeci de ani în urmă și acum magazinul era condus de nepoata Emmei, Paula O'Neill. Aceasta, acum o femeie de vreo cincizeci și ceva de ani, de o eleganță înnăscută, moștenise de la bunica sa marile ei talente precum și strălucirea, puse în slujba negoțului cu amănuntul. Iar fiicele sale, Tessa și Linnet, îi călcau pe urme și lucrau amândouă în magazin: Tessa era responsabilă pentru primele trei etaje unde se vindeau cosmetice, parfumuri, îmbrăcăminte pentru timpul liber, lenjerie și articole sportive, iar Linnet, sora ei vitregă, avea în sarcină etajele de modă și lucra împreună cu Paula pentru departamentul de relații cu publicul.

Linnet O'Neill fusese cea care o angajase pe Evan în calitate de asistentă a ei. În primele luni, Evan o ajutase pe Linnet să organizeze o retrospectivă de modă ce se dovedise a fi un mare succes deoarece adusese mulți noi clienți în magazin.

Ca o recompensă pentru că muncise din greu și cu devotament, Linnet îi oferise această promovare..., iar Evan era acum în elementul ei.

Evan s-a oprit în fața expoziției de modele ale croitoriei de lux, ce fusese terminată târziu în noaptea precedentă, și le-a privit cu atenție timp de câteva minute. Erau superbe, a decis ea. Personalul care se ocupa cu modul de etalare a modelelor făcuse o treabă grozavă în privința selecției.

Mulțumită, s-a îndreptat către biroul ei. Înaltă, subțire și cu părul negru, era frumoasă și elegantă. Așezată la birou, a aruncat o privire la fotografia lui Gideon Harte... bărbatul visurilor ei. Se îndrăgostise de el, dar și el de ea, chiar din prima zi când s-a izbit de el pe coridor. Era cam pierdută și căuta birourile conducerii magazinului, iar el a condus-o acolo, punându-i în același timp zeci de întrebări. Și chiar Gideon a fost cel care i-a spus verișoarei lui, Linnet, totul despre ea, iar Linnet i-a luat un interviu, oferindu-i slujba.

Rezemîndu-se de spătarul scaunului, și-a lăsat gândurile să zboare la tot ce se întâmplase în ultimele opt luni.

Nu se așteptase niciodată să găsească o a doua familie în Anglia. Doar cu un an în urmă, singura familie pe care o cunoștea se compunea din mama, tatăl ei și cele două surori adoptate, care locuiau în Connecticut. Dar totul s-a schimbat datorită bunicii sale, Glynnis Hughes. Pe patul de moarte, bunica ei îi spusese să plece în Anglia ca să o găsească pe Emma Harte, insistînd asupra faptului că Emma deținea cheia viitorului ei. Iar Evan făcuse exact așa, dar descoperise că Emma murise. Se îndrăgostise însă de magazin și s-a decis să obțină o slujbă acolo.

Și iat-o acum, aici, lucrînd în Harte's, avînd o relație cu Gideon, plănuiind un viitor alături de el și făcînd eforturi să se integreze în această nouă familie, atît de numeroasă. Deoarece ea însăși era, de fapt, o Harte. Paula fusese cea care descoperise că Evan era o altă strănepoată a Emmei Harte, căci Glynnis, bunica lui Evan, născuse un fiu al cărui tată biologic era unul dintre fiii Emmei. Iar acest fiu nu era altul decît tatăl lui Evan.

Au primit-o bine, au tratat-o frumos și cu blîndețe, cu foarte multă înțelegere dar, uneori, Evan a trecut prin situații grele. Atît de multe lucruri de elucidat, atît de mult de acceptat, atît de multă lume de cunoscut. Uneori, totul îi părea fără sfîrșit și problematic. Își făcea multe griji și stăruia ore întregi asupra tuturor problemelor cu care se confruntă.

Cel mai mult o tulbura ceea ce aflase despre tatăl biologic al propriului ei tată... fapt despre care se temuse să-i vorbească. Oare cum va reacționa Owen Hughes, tatăl ei? Chiar ar dori să știe că bărbatul care l-a crescut nu era tatăl lui? Evan nu știa ce să facă și continua să se zbată între aceste întrebări. Știa însă că trebuia să ia o hotărîre.

Tatăl și mama sa urmau să vină la Londra peste o săptămînă și ceva ca s-o vadă, să petreacă un timp cu ea într-o scurtă vacanță.

Putea ea să-și privească tatăl în ochi și să nu-i spună adevărul? Putea ea să țină totul secret? Și trebuia să o facă?

Nimeni nu-i putea da un sfat. Gideon îi spusese să facă așa cum credea ea că era mai bine, iar toți ceilalți nu se băgau. Mingea era în curtea ei.

Și apoi mai era și Robin Ainsley, noul ei bunic, bărbatul care fusese iubitul bunicii ei în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. El fusese pilot în Royal Air Force, un pilot care a luptat în Bătălia pentru Anglia, iar bunica ei, Glynnis Jenkins, cum se numea pe atunci, fusese o tânără din Wales care lucra ca secretară a Emmei Harte, chiar în acest magazin.

Îi plăcea Robin, ba chiar nutrea pentru el sentimente mult mai puternice. Și știa prea bine cât de mult dorea el să-și cunoască fiul, pe Owen Hughes. Dar ar dori oare tatăl ei să-l cunoască pe acest străin – un străin care era tatăl lui adevărat? Iubitul mamei sale. O, Doamne!

Evan a revenit la computer și, după câteva momente, a început să lucreze; dar, după o oră, gândurile despre Robin, Glynnis și sosirea iminentă a tatălui ei au început să nu-i dea pace. Închizînd computerul, a luat o hotărîre de moment. Va urma sfatul lui Linnet și se va duce în Yorkshire pentru o săptămînă de odihnă. Și atunci va merge cu siguranță să-l vadă și pe Robin Ainsley, dorind să afle mai mult despre relația lui cu bunica ei și, mai ales, să înțeleagă de ce Robin și Glynnis nu s-au căsătorit.

– Era frumoasă și fascinantă, femeia cu cel mai puternic sex-appeal pe care am cunoscut-o vreodată. Dar mi-am dat seama că, în timp, relația dintre noi ar fi fost dezastruoasă. Am fi terminat ucigîndu-ne unul pe celălalt, a încheiat Robin cu un mic oftat și s-a rezemat în fotoliu, urmărind-o din ochi pe Evan Hughes.

Evan a rămas tăcută un timp, digerînd cuvintele lui; apoi a vorbit rar:

– Pentru că erați așa de flușturatici amîndoi, asta vrei să spui?

– Exact. Dar nici nu aveam un moment de pace împreună.

– Nu vă potriveați?

– Nu, în multe privințe, excepție făcînd în pat. Dar nu-ți poți construi o relație durabilă, pe viață, bazată numai pe sex.

Evan a încuviințat și l-a privit cu atenție, apoi i-a mărturisit:

– Bunica îmi băga mereu în cap că cel mai important lucru între un bărbat și o femeie e compatibilitatea. Și știu precis că era compatibilă cu bunicul meu, vreau să spun, cu Richard Hughes.

– Te rog, Evan, nu te corecta, a spus Robin cu o voce calmă, clătînd din cap. Richard Hughes a fost bunicul tău, tot așa cum a fost tatăl tatălui tău. Glynnis era o tânără femeie minunată atunci cînd am cunoscut-o eu dar, ca să fiu sincer, nu era potrivită pentru mine și nici eu pentru ea, nu la nivelul normal, de fiecare zi. Eram mult prea exploziv. A fost o greșeală a mea, tot atît cît și a ei.

– Acesta este motivul pentru care v-ați despărțit, în cele din urmă?

– Așa este. Pe atunci, certurile noastre cumplite erau mereu în creștere, alarmant de mult. Viața cu ea devenise un iad.

– Dar era însărcinată, Robin, și tu nu ai făcut nimic... Evan și-a întrerupt ideea, de teamă să nu pară acuzatoare. Nu avusese de gînd să-l învinovățească.

– Am mai discutat această problemă, a răspuns cu răbdare Robin. Dar am să mai explic o dată... ne-am despărțit și eu am început să mă văd cu Valerie Ludden. Cu ea mă potriveam foarte bine și amîndoi ne-am implicat în mod serios în această relație. Cînd Glynnis mi-a spus că aștepta un copil, mă angajasem deja față de Valerie. Totuși, lasă-mă să spun ceva, ca să înțelegi cu adevărat. Nu m-aș fi căsătorit cu bunica ta nici chiar dacă nu ar fi fost altă femeie în viața mea. Nu am fi putut duce o viață care să merite, și o știa și ea.

– Îmi pare rău, Robin. Cam sînt o pacoste, nu-i așa?

— Este în regulă pentru mine, i-a răspuns el cu o umbră de surâs. Te înțeleg că vrei să afli totul.

— Mă întreb de ce Glynnis nu ți-a permis să o ajuti din punct de vedere financiar.

— Mîndrie, în principal, cel puțin așa cred eu.

— Cu toate astea, a lăsat-o pe Emma să-i vină în ajutor.

— Așa e. Mama mea o iubea pe Glynnis ca pe o fiică și ea știa acest lucru; și mai știa cît de mult o înțelegea și o sprijinea. Vezi tu, cînd mama mea era o tînăra fată, s-a aflat într-o situație similară, gravidă în urma relației cu un bărbat care nu voia să se căsătorească cu ea, așa că între ele era o mare doză de empatie.

— Îți mulțumesc, Robin, că mi-ai vorbit despre toate astea. Chiar aveam nevoie să știu exact cum s-au petrecut lucrurile între voi în anii aceia.

— Pasiune sexuală. Și eu eram îndrăgostit de ea, dar nu era îndeajuns pentru o viață așezată. I-a zîmbit apoi, cu o expresie de tandrețe, iar în ochii lui albaștri spălăciți se citea dragoste.

Eva i-a zîmbit și ea, luîndu-i mîna lungă și subțire în mîinile ei și strîngîndu-i-o. Erau așezați pe canapeaua din biblioteca locuinței lui Robin din Yorkshire, Lackland Priory. Erau bucuroși să fie din nou împreună, să aibă șansa de a se cunoaște mai bine.

Un bărbat bătrîn și o tînăra femeie. Înrușiți prin sînge, dar necunoscuți unul altuia, străini pînă cu puțin timp în urmă. Bunicul. Nepoata. Doi oameni, fiecare abia descoperind existența celuilalt, care doreau să fie prieteni, să se înțeleagă unul pe celălalt, să găsească o anumită apropiere, chiar intimitatea unei familii, dacă acest lucru ar fi fost posibil. Tînăra străduindu-se să înțeleagă trecutul și o veche relație dezastruoasă; bătrînul sperînd ca trecutul și acțiunile sale de atunci să nu-i strice prea mult imaginea în ochii ei astăzi.

Însă liniștea din această încăpere armonios mobilată a fost brusc întreruptă de sunetul ascuțit al telefonului, făcîndu-i să

tresară. S-a oprit aproape imediat, semn că apelul fusese preluat în altă parte a casei.

Un moment mai tîrziu, majordomul a apărut în ușă.

— Vă rog să mă scuzați, sir, doctorul Harvey a telefonat și dorește să vorbească cu dumneavoastră.

— Îți mulțumesc, Bolton, a răspuns Robin și, scuizîndu-se față de Evan, s-a ridicat și, ajungînd în birou, s-a așezat și a ridicat receptorul. Bună dimineața, James.

S-a ridicat de pe canapea și Evan și s-a îndreptat către ușile franțuzești ce dădeau spre terasa bătrînului conac. A ieșit la aer, închizînd ușa în urma ei, și a respirat adînc. Aerul era întotdeauna proaspăt și curat aici. Era o frumoasă dimineață de început de august, cu un cer albastru, fără nori. O zi însoțită, aurie, plină de lumină nouă așa cum fusese și cu o zi înainte. Se obișnuise și-i plăcea această lumină cristalină pe care o descoperise ca fiind unică prin aceste părți din nordul Angliei.

S-a așezat pe o bancă de piatră, odihnindu-și ochii pe tăpșanele verzi și întinse ce se răsfireau de la poalele casei, tivite cu straturi de flori viu colorate. Privirea i-a fost apoi atrasă de un pîlc de copaci, puțin mai departe de casă, în dreapta tăpșanelor. Peste opulenta boltă înfrunzită se putea vedea marginea cîmpului ierbos, o pată mai întunecată în comparație cu orizontul palid cu nuanțe albăstrui. Era un loc atît de frumos această vale lungă, aflată între coamele Munților Dale în care Lackland Priory înfruntase secolele. Pennistone Royal nu era departe și, în această regiune specială din Yorkshire, care era mai dulce și mai luxuriantă decît regiunile mai înalte din jur, își petrecuse ea mult timp în cele cîteva luni ce trecuseră. Aici sus însă, în landă, mai tot timpul anului peisajul era amenințător și înnegurat, nici plăcut, nici primitiv. Știa că Linnet nu ar fi fost de acord cu ea. Linnet credea că înălțimile avîntate erau superbe în splendoarea lor golașă și solitară.

— Iubesc landa asta tot așa cum o iubea și Emma Harte, îi explicase odată Linnet. Străbunica mea era un copil al lan-